

ДЪРЖАВЕНЪ

ВЪСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“

за въ Княжеството е 16 л. за повнъ съ прибавление на пощенскитѣ равноси.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ стот. 30.

Писма за абонamenti и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраща до Администрацията му

ГОД. V.

СОФИЯ, сѣбота 5 ноемврий 1883 год.

БРОЙ 119.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

По Министерский Сѣвътъ.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО
ВИСОЧЕСТВО написано:

3/II/83

„одобрено Александръ“.

Протоколъ

№. 67.

За извънредното засѣдание на Министерский Сѣвътъ

отъ 1 ноемврий 1883 година.

Присѣствуваха: Флигелъ-Адъютантъ на Негово Императорско Величество Царя Александра Г-нъ Полковникъ Каульбарсъ, Предсѣдатель на Министерский Сѣвътъ и Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла Г-нъ Д. Цанковъ, Министръ на Правосѣдието Г-нъ К. Стоиловъ, Министръ на Народното Просвѣщение Г-нъ Д-ръ Д. Молловъ и Министръ на Финанситѣ Г-нъ Г. Д. Начовичъ.

Засѣданието започна съ прочитанието на предложениѣ отъ Русското Правителство слѣдующи правила:

П Р А В И Л А

для

русскихъ офицеровъ, увольняемыхъ для службы въ Болгарскихъ войскахъ, удостоившіеся одобрения Государя Императора.

§ 1. Русскіе офицеры и классные чиновники военно-сухопутнаго и военно-морскаго вѣдомствъ, какъ русскіе подданные, не могутъ вступать въ службу Болгарскаго Княжества безъ позволенія правительства. Нарушившіе же это правило подвергаются дѣйствию ст. 325 ул. о нак.

Примѣчаніе: Разрѣшеніе означеннымъ выше лицамъ на поступленіе въ службу Княжества дается на три года.

§ 2. Офицеры и чиновники, увольняемые изъ Императорской военной и военно-морской службы и поступающіе на службу въ Болгарскія войска, въ Болгарское военное и морское вѣдомства на правахъ и преимуществахъ, установленныхъ особыми Высочайшими повелѣніями 24 Апрѣля 1879 год., 23 Октября 1880 год. и 20 Августа 1883 год. могутъ нести только воинскую или военно-морскую службу въ войскахъ и въ военныхъ или военно-морскихъ управленіяхъ, учрежденіяхъ и заведеніяхъ Болгарскаго Княжества. Въ службу же полицейскую и вообще по гражданскимъ вѣдомствамъ Княжества означенные офицеры и чиновники не могутъ быть употребляемы, ни для постоянного, ни для временнаго исполненія должностей, порученій и командировокъ.

§ 3. Русскіе офицеры, поступившіе на службу въ Болгарское военное или военно-морское вѣдомство на указанныхъ выше правахъ, и впослѣдствіи вопреки § 2 настоящихъ правилъ, перешедшіе изъ этихъ вѣдомствъ въ жандармерию и вообще въ полицію, или иное гражданское вѣдомство Княжества, лишаются тѣмъ самымъ дарованныхъ имъ означенными Высочайшими повелѣніями правъ и преимуществъ и въ томъ числѣ права, на возвращеніе на службу въ русскія военное или морское вѣдомства на

условіяхъ тѣми же Высочайшими повелѣніями опредѣленныхъ.

§ 4. Упомянутые русскіе офицеры и чиновники, во время состоянія ихъ въ Болгарской военной или военно-морской службѣ, подчиняются Болгарскимъ военнымъ и военно-морскимъ законамъ и, по исполненіи этой службы, несутъ отвѣтственность предъ Болгарскимъ правительствомъ. но ни подъ какими предлогами и ни въ какой формѣ не должны принимать участія въ политическихъ дѣлахъ Княжества и входить въ составъ какихъ бы то не было политическихъ партій, кружковъ и другихъ явныхъ или тайныхъ сообществъ, руководясь въ этомъ отношеніи правилами существующими въ Россіи для военно-служащихъ.

§ 5. Тѣ же офицеры и чиновники, во время нахождения ихъ въ Болгарской службѣ, по всеѣмъ дѣламъ, обязанностямъ и требованіямъ, вытекающимъ изъ отношеній ихъ къ Русской военной власти, подчиняются въ Княжествѣ Военному Министру, назначенному съ соизволенія Государя Императора, а какъ Русскіе подданные находятся въ вѣдѣніи аккредитованнаго представителя Русскаго правительства въ Болгаріи, согласно общимъ законамъ Имперіи.

Всякаго рода повелѣнія, предписанія и требованія, исходящія отъ Русскаго правительства и относящіяся къ означеннымъ Русскимъ офицерамъ и чиновникамъ, объявляются или передаются имъ не иначе какъ чрезъ Военнаго Министра Княжества.

§ 6. Военный Министръ въ Княжествѣ ведетъ и содержитъ списки и необходимыя свѣдѣнія, а равно въ опредѣленныхъ случаяхъ излагаетъ аттестаціи объ упомянутыхъ офицерахъ и чиновникахъ и представляетъ таковыя въ Русское военное или морское министерства по принадлежности. Онъ же входить въ сношенія съ сими министерствами по всеѣмъ дѣламъ, возникающимъ изъ отношеній означенныхъ офицеровъ къ Русскимъ военному и морскому вѣдомствамъ.

§ 7. Въ тѣхъ случаяхъ, когда кто либо изъ упомянутыхъ русскихъ офицеровъ или чиновниковъ выкажетъ уклоненіе отъ точнаго исполненія настоящихъ правилъ или будетъ вести себя несогласно съ достоинствомъ офицера, представителю Русской военной власти, т. е. Министру Княжества, предоставляется право дѣлать надлежащія внушенія и предостереженія такому офицеру или чиновнику, а въ случаѣ безуспѣшности сихъ мѣръ, — предложить ему немедленно оставленіе болгарской службы.

При неисполненіи же сего требованія, представитель Русской военной власти докладываетъ о томъ Его Высочеству Князю и сообщаетъ лицу, аккредитованному Русскимъ правительствомъ для поступленія съ упомянутымъ офицеромъ или чиновникомъ, какъ съ Русскимъ подданнымъ, остающимся въ иностранной службѣ, или проживающимъ за границей, безъ позволенія правительства, на основаніи общихъ законовъ Имперіи. О каждомъ Русскомъ офицерѣ или чиновникѣ, коему предложено будетъ удалиться изъ Болгарской военной службы, Военный Министръ доводитъ до свѣдѣнія Русскаго военнаго или морскаго министерства по принадлежности, съ изложеніемъ причинъ удаленія офицера.

§ 8. Русскіе офицеры или чиновники, которые по предложенію Военнаго Министра, сдѣланному въ случаяхъ, указанныхъ въ предыдущемъ параграфѣ, добровольно уда-

лят ся въ назначенный срокъ изъ болгарской военной службы и немедленно возвратятся въ отечество, пользуются правами и преимуществами по закону, какъ уволенные отъ службы по прошенію.

Слѣдъ това Г-нъ Цанковъ взе думата за да каже на Полковника Каульбарса, че Министритѣ прочели съ внимание Правилата, които се представятъ отъ Русското Правителство на Българското за урегулирванье положението на рускитѣ офицери, които служатъ въ България. Тия правила се основаватъ обаче на рускитѣ закони; по тая причина Министерский Сѣвътъ счете за нужно да се допълнятъ съ нѣкои опредѣленія, които да се основаватъ на българскитѣ закони. За да се докаже нуждата за едно таково допълнение на предложенитѣ правила, Г-нъ Цанковъ, както и другитѣ Г-да Министри наведоха нѣкои примѣри отъ станали работи, които показватъ че има между рускитѣ офицери лица, които не сж искали да почитатъ и да се подчиняватъ на мѣстнитѣ учреждения и закони.

Полковникъ Каульбарсъ отговори, че предложенитѣ отъ Русското Правителство правила ясно опредѣлятъ обязанноститѣ на рускитѣ офицери, които служатъ въ България, че казаннитѣ правила задължаватъ тия офицери да се подчиняватъ на конституцията и на мѣстнитѣ закони, но че, ако Министерский Сѣвътъ намира за нужно да направи нѣкои допълнения на предложенитѣ правила за тѣхното пояснение и по точно опредѣление, той нѣма нищо противно, и че е готовъ да изслуша тия допълнения.

Тогавъ приготвенитѣ отъ Министерството допълнения на правилата се дадоха на Д-ра Моллова да ги чете и превежда на руски.

Д-ръ Молловъ чете: „Правила върху положението на Военния Министръ и на рускитѣ офицери въ България.“

Чл. 1. Съгласно ст. 152 отъ Конституцията Военния Министръ се назначава отъ Негово Височество съ съизволеніето на Негово Императорско Величество Русския Царь.

Полковникъ Каульбарсъ, като прочете 152 пар. отъ Конституцията, обяви че е съгласенъ да се приеме тоя параграфъ, като допълнение на предложенитѣ правила, понеже не подлежи на никакво съмнѣние, че Княза назначава и уволнява Министритѣ си.

Д-ръ Молловъ чете: „Чл. 2. Военния Министръ, както и всичкитѣ руски офицери, които постъпватъ на служба въ Княжеството, се подчиняватъ на Конституцията и на мѣстнитѣ закони (виждъ чл. чл. 5, 8, 11, 12, 17, 105, 107, 149, 152, 153, 155, 163 и 165 отъ Конституцията).“

Полковникъ Каульбарсъ отговори, че и това се приема, понеже то е естествено, че така трѣбва да бжде: Русскитѣ на равно съ българскитѣ офицери, трѣбва да бждатъ подчинени на Княза, на Конституцията и на мѣстнитѣ закони, и че не е мислимо да се допустне да има хора въ една страна, които да сж независими отъ мѣстнитѣ закони и наредби, особено ако тия хора сж служащи въ тая страна. Но, понеже не знае Конституцията въ нейнитѣ подробности и съдържанието на тия членове, той моли да му се даде единъ екземпляръ за да ги преглѣда.

Д-ръ Молловъ чете: „Чл. 3. Въпроситѣ за състава, попълването и организуването на войската както и издаването военни закони, като въпроси чисто вътрѣшни, се рѣшаватъ съобразно съ мѣстнитѣ закони и по сжщия начинъ както и всичкитѣ други вътрѣшни въпроси.“

Полковникъ Каульбарсъ намира и тоя членъ като естественъ и като такъвъ, който може да се приеме. Той прибавя, че Военния Министръ, като ще е лице отговорно предъ Княза и Народното Собрание, то не ще може да прави нищо, което не би било съгласно съ мѣстнитѣ закони. Той предлага само да се замѣнятъ думитѣ „въпроситѣ за състава, попълнение и организуване“ съ думитѣ „въпроситѣ за органическитѣ измѣнения“ като по-кратки и по-ясни.

Тия измѣнения се приеха отъ Министритѣ.

Д-ръ Молловъ чете: „Чл. 4. Военния Министръ е интименъ сѣвътникъ на Негово Височество Княза по военнитѣ дѣла и изпълнителъ на заповѣдитѣ, които получава отъ Княза, Върховния Началникъ на войската, съгласно съ Конституцията; Военния Министръ въ качеството

си на български министръ и офицеръ е длъженъ почетъ, уважение и покорностъ на Българскитѣ Князь, наравна степенъ както е това длъженъ на Руския Императоръ.“

Полковникъ Каульбарсъ отговори: че понеже, на основание българскитѣ закони, Князътъ е Върховния Началникъ на войската, а Военния Министръ само служаще лице въ тая войска, то е естествено, че казанния Министръ е длъженъ покорство и почетъ къмъ Господаря, та за това е излишно да се пише. Той сматра даже, че е обидно за Негово Височество да се поменава въ правилата едно такова нѣщо, което се разбира отъ само себе си.

Г-нъ Стоиловъ възрази, че тоя пасажъ е исчерпенъ отъ едни други правила, които сж били приготвени още на 1879 год. въ Петербургъ и които сж получили пълното одобрение на Негово Величество, покойния Императоръ. Тия правила сж били прегледвани отъ Генерала Милютина и отъ Полковника Шепелева, и че Г-нъ Стоиловъ пази още ръкописа на тоя послѣдния.

Г-нъ Каульбарсъ отговори, че намира за естествено щото въ 1879 г., сир. тогава когато Княжеството се намирало още въ растройство, да е било нужно да се указва на такива подробности, които днесъ се разбиратъ отъ само себе си и които се основаватъ на самитѣ закони. По тая причина той мисли, че тия подробности сж излишни, но че, ако Министритѣ желаятъ да ги запазятъ, той ги приема.

На възражението, което му се направи, че е имало военни Министри, които не сж се отнасяли спрямо Негово Височество съ длъжностното почитание и подчинение, Полковникъ Каульбарсъ отговори, че онова се дължи изключително на безтактността на тия личности и че такива безтактности не могатъ да се прѣдупредятъ съ никакви параграфи и постановления; нѣ че има надѣжда, щото въ бждще такова нѣщо нѣма да се случва, понеже Военнитѣ Министри ще се назначаватъ отъ Негово Височество слѣдъ взаимно съгласие съ Негово Императорско Величество Руския Царь.

Министерский Сѣвътъ рѣши обаче да се запази тоя членъ въ цѣлостъта си; отъ друга страна Г-нъ Стоиловъ даде на Полковника ръкописа на Г-нъ Шепелева по правилата отъ 1879 год. за да го прочете у дома си и да му го върне отпослѣ.

Д-ръ Молловъ чете: „Чл. 5. Всичкитѣ служащи въ Българската войска руски офицери относительно до тѣхнитѣ служби и обязанности и дѣла се подчиняватъ безусловно на законитѣ и учрежденията на Княжеството и сж отговорни прѣдъ тия закони.“

Тоя членъ не даде поводъ на никакви бѣлѣжки и разисквания; само Полковникъ Каульбарсъ прибави, че това стои въ предложенитѣ отъ Русското правителство правила.

Д-ръ Молловъ чете: „Чл. 6. Рускитѣ офицери на Българска служба, за тѣхнитѣ лични имущественни отношения вѣнъ отъ службата имъ, въ качеството имъ на чужди подданици, съобразно съ международнитѣ закони (Statut personnel capitulation), сж подчинени на Руския Дипломатически Агѣнтъ. Всѣкакъвъ родъ съобщения, които би станало нужда да се направятъ на Рускитѣ офицери на българска служба отъ страна на Негово Императорско Величество или на Неговото Правителство, се извършватъ било направо чрезъ Негово Височество (чл. 17 отъ Конституцията) било по обикновенния дипломатически редъ.“

Полковникъ Каульбарсъ мисли тоя членъ за излишенъ, понеже той се намира въ представенитѣ отъ Русското Правителства правила. Относително до първата негова часть, то е естествено, казва Полковника, че трѣба да е така; относително до другата часть, тя не може да се приеме.

Военния Министръ въ България, казва той, е въ сжщото врѣме и Военния Началникъ на Рускитѣ офицери въ Княжеството и, слѣдователно, всичко що се отнася до личността на тия офицери, като часть отъ руската войска, трѣбва да имъ се предава чрезъ него. Разбира се, че ако това, което има да имъ се предаде, се касае, колкото малко и да било, и до тѣхната служба въ България, то ще имъ се предаде чрезъ приказъ отъ Княза. Тѣй напр. ако би да дойде заповѣдъ отъ Русското Правителство за испращение нѣкой офицеръ назадъ въ Россия, това не може

иначе да се извърши освѣнъ чрезъ установеннитѣ формалности, сир. чрезъ Княжеский приказъ. Русския Царь, като желае щото русскитѣ офицери да се водятъ въ България примѣрно, намира че е необходимо да бждѣтъ тѣ отъ близо надзиравани отъ Военния Министръ, та за това се и предлага такова нѣщо въ правилата.

До сега русскитѣ офицери сж се смятали много или малко като полутуземци: тѣ сж си купували имоти и сж мисляли, по всяка вѣроятностъ, да останѣтъ за всѣкога въ България, за това и сж се мѣсали въ вѣтрѣшнитѣ дѣла на Княжеството. Въ бждѣще обаче тѣ ще знаѣтъ че нѣма да оставатъ въ България по-дълго врѣме отъ три години, и за това ще иматъ всичкото си внимание къмъ военнитѣ си обязанности. Г-нъ Стоиловъ възразява, че тъй както е редактиранъ членъ 5 отъ предложенитѣ правила, русскитѣ офицери се поставятъ въ България въ трояко положение: първо—като български офицери, второ—като руски офицери и трето—като руски подданици, че споредъ тоя членъ се явяватъ въ Княжеството двѣ военни власти: една Българска, една Русска и че това може да даде поводъ на недоразумения.

За предпочитание е, прибави Г. Стоиловъ, русскитѣ офицери да сж въ България само: 1) руски подданици и 2) български офицери; и това се достига чрезъ § 6 отъ предложенията на Министерството.

Полковникъ Каульбарсъ отговори, че то е само една игра съ словата, една редакционна грѣшка, гдѣто се вижда като да има двѣ военни власти въ България; на дѣло тука нѣма освѣнъ една военна власть, и русскитѣ офицери ще бждѣтъ безусловно подчинени единствено на Князя и на Военния Министръ въ всичко що се отнася до службата имъ въ Княжеството. Съ приеманieto на тия правила нѣма никога да се случи щото единъ дипломатически агентъ да може да дава заповѣди отнасящи се до военна служба на русскитѣ офицери; на противъ, чрезъ тия правила се запрѣщава на казаннитѣ офицери да се явятъ, въ Русското Агентство за подобни заповѣди, до гдѣто тѣ носятъ Български мундиръ, сир. до гдѣто сж на българска служба. Военния Министръ е обязанъ да внимава за точното изпълнение на настоящитѣ правила и бди върху поведението и нравственността на русскитѣ офицери въ Княжеството; въ това се състои всичката негова пряма власть надъ тия офицери.

Г-нъ Цанковъ възразява, че, ако се даде такава пряма власть на Военния Министръ надъ русскитѣ офицери, може да се случи нѣщо такова на пр.: нѣкой руски офицеръ може да угоди на Князя, а да се не прави на Военния Министръ, който може да поиска да го испрати назадъ въ Россия, въпреки съпротивлението на Негово Височество; какъ трѣба да се избѣгнатъ подобни конфликти?

Полковникъ Каульбарсъ отговори, че наистина подобни конфликти могатъ да се появятъ, нѣ че тѣхъ никакъвъ членъ отъ правила не може да предупреди: то ще зависи единствено отъ такта на Военния Министръ. Освѣнъ това, прибави той, Негово Височество е всѣкога свободенъ да се отнесе съ писмо на право до Царя, да изложи работата и да иска оставане по дълго врѣме на руския офицеръ въ българската войска. Въ такъвъ случай Господаря вѣроятно ще заповѣда на Военния Министръ да остави въ България тоя офицеръ. Относително до тоя членъ не се прие никакво окончателно рѣшение.

Слѣдъ това се подигна въпросъ върху датата, отъ която започватъ да текѣтъ тритѣ години, прѣзъ които русскитѣ офицери иматъ право да оставатъ въ България, и да ли тия правила иматъ обратна сила.

Полковникъ Каульбарсъ отговори, че тѣ нѣматъ обратна сила и че започватъ да текѣтъ отъ деня на приеманieto имъ, понеже иначе би трѣбало да се възвръщатъ повече руски офицери назадъ въ Россия; това ще разстрои Българската войска.

Полковникъ Каульбарсъ изяви желание да види тия правила по-скоро обнародвани, за да се успокоятъ духоветѣ между русскитѣ офицери. На това се отговори, че тоя въпросъ ще може да се рѣши, слѣдъ като се дойде до едно съглашение върху правилата. Засѣданието се дигна и се

опредѣли да се държи вторично засѣдание на послѣдующия денъ 2 Ноемврий по 3 часа слѣдъ пладнѣ.

Отъ настоящиятъ протоколъ съставиха се и се подписаха два еднообразни, отъ които единътъ остана въ Министерския Съвѣтъ а другиятъ се предаде Г-ну Полковнику Каульбарсу.

На първообразното подписани: Д. Цанковъ, Д. Молловъ, К. Стоиловъ, Г. Д. Начовичъ и Флигелъ Адъютантъ Генеральнаго Штаба Полковникъ Баронъ Каульбарсъ.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

3/II/83

„одобрено Александръ“.

Протоколъ

No. 68.

За извънредното засѣдание на Министерский Съвѣтъ

отъ 2-й ноемврий 1883 година.

Присѣтствувахъ: Предсѣдателятъ на Министерский Съвѣтъ и Министръ на Вѣтрѣшнитѣ Дѣла г. Д. Цанковъ, Министръ на Народното Просвѣщение г. Д-ръ Д. Молловъ, Министръ на Правосѣдието г. К. Стоиловъ и Министръ на Финанситѣ г. Г. Д. Начовичъ.

Господинъ Начовичъ прочете протокола на предишното засѣдание, отъ 1-й ноемврий, който се прие безъ всѣкакво измѣнение.

Г-нъ Цанковъ обяви, че Полковникъ Каульбарсъ нѣма да присѣтствува на днешното засѣдание на Министерский Съвѣтъ, но че, като му се представи днешния протоколъ, той ще си даде съгласието съ подписа си.

Подигна се въпроса върху чл. 4 отъ предложенитѣ отъ Русското правителство правила.

Въ тоя чл. е казано, че Русскитѣ офицери сж длѣжни да не се мѣсатъ въ политика; въ случай обаче че се яви въ страната нѣкоя безредица, това ще ли да се смята като политика, и Русскитѣ офицери ще могатъ ли да откажатъ своето съдѣйствие за въдворение порядъка?

Г-нъ Цанковъ отговори, че това не може да бжде предметъ на съмнѣние. Бунтоветѣ и безредицитѣ не сж политика, и войската е длѣжна да пази тишина въ страната. За това никой воененъ не може да откаже своето съдѣйствие за въдворението на спокойствието, особено защото въ самитѣ правила е показано, че Русскитѣ офицери се подчиняватъ на мѣстнитѣ закони. Всичкитѣ Министри обяха, че тѣ така разбиратъ тоя въпросъ.

Слѣдъ това г. Цанковъ събщи на съвѣта, че се срѣшалъ частно съ Полковникъ Каульбарса и съ г-на Ионина, и че, като разговаряли върху предложенитѣ отъ Русското правителство правила, горѣказанитѣ лица се съгласили да направятъ слѣдующитѣ прибавления:

Въ чл. 4 слѣдъ думитѣ: „и по исполненіе этой службы несутъ отвѣтственность передъ“ да се прибави думата: „Княземъ.“

Въ чл. 5, втората алинея, слѣдъ думитѣ: „и относящіяся къ означеннымъ Русскимъ офицерамъ и чиновникамъ“ да се прибавятъ думитѣ: „и не касающіяся болгарской службы и законовъ“.

Г-нъ Цанковъ прибави още, че като разговарялъ съ сжщитѣ лица за предложенията, които Българското Министерство е направило като допълнение на Русскитѣ, намѣрили и двѣтъ страни за възможно да се съкратятъ, както слѣдва:

П Р А В И Л А

ПОЛОЖЕНІИ ВОЕННАГО МИНИСТРА.

I.

Согласно статьи 152-й конституціи Военный Министръ назначается Его Высочествомъ съ соизволенія Государя Императора.

II.

Какъ Военный Министръ такъ и всѣ русскіе офицеры, поступившіе въ военную службу Княжества, подчиняются конституціи и истекающимъ изъ нее законамъ (чл. 11, 12, 17, 105, 107, 149, 152, 155, 163 и 165 конст.).

III.

Вопросы объ органическихъ измѣненіяхъ войска, а равно и военные законы, какъ вопросы внутренніе, рѣшаются тѣмъ же способомъ, какъ всѣ внутренніе вопросы.

IV.

Военный Министръ отвѣтственъ предъ Княземъ и Народнымъ Собраніемъ по дѣламъ исключительно военнаго вѣдомства и военного бюджета, но по возможности устраняетъ себя отъ участія во всѣхъ другихъ вопросахъ внутренней политики, и по этимъ вопросамъ солидарность его съ Министерствомъ прекращается.

Господинъ Стоиловъ заяви, че желае да се внесе въ протокола, че ако и прибавитъ въ §§ 4 и 5 отъ правилата, предложени отъ Русското правителство, да съдържатъ едно улучшение и разяснение на първообразный текстъ, но той пакъ счита ст. ст. 5 и 6 отъ предложениѣ отъ Министерството правила (правила върху положението на Военния Министръ и пр.), които се четюха въ вчершаното засѣданіе, за по-ясни, по-съобразни съ нашитъ закони и по-логически.

За да се доде обаче до едно съглашение съ Адютанта на Негово Величество Императора, Министерский Сѣвътъ се съгласи да приеме, за основа на урегулированіето положението на Военния Министръ и на Рускитъ офицери въ България, слѣдующитъ правила:

§ I. Согласно статьи 152 конституціи Военный Министръ назначается Его Высочествомъ съ соизволенія Государя Императора.

§ II. Какъ Военный Министръ, такъ и всѣ русскіе офицеры, поступившіе въ военную службу Княжества, подчиняются конституціи и мѣстнымъ законамъ (чл. 5, 8, 11, 12, 17, 105, 107, 149, 152, 155, 163 и 165 конст.).

§ III. Вопросы объ органическихъ измѣненіяхъ войска, а равно и военные законы, какъ вопросы внутренніе, рѣшаются тѣмъ же способомъ какъ всѣ внутренніе вопросы.

§ IV. Военный Министръ отвѣтственъ предъ Княземъ и Народнымъ Собраніемъ по дѣламъ исключительно военнаго вѣдомства и военного бюджета, но по возможности устраняетъ себя отъ участія во всѣхъ другихъ вопросахъ внутренней политики и по этимъ вопросамъ солидарность его съ Министерствомъ прекращается.

§ V. Русскіе офицеры и класные чиновники военно-сухопутнаго и военно-морскаго вѣдомствъ, какъ русскіе подданные, не могутъ вступать въ службу Болгарскаго Княжества безъ позволенія правительства. Нарушившіе же это правило подвергаются дѣйствию ст. 325 Ул. о нак.

Примѣчаніе: Разрѣшеніе означеннымъ выше лицамъ на поступленіе въ службу Княжества дается на три года.

§ VI. Офицеры и чиновники, увольняемые изъ Императорской военной и военно-морской службы и поступающіе на службу въ Болгарскія войска и вообще въ Болгарское военное и морское вѣдомства на правахъ и преимуществахъ, установленныхъ особыми Высочайшими повелѣніями 24-го Апрѣля 1879 г., 23 Октября 1880 года и 20 Августа 1883 г. могутъ нести только воинскую или военно-морскую службу въ войскахъ и въ военныхъ или военно-морскихъ управленіяхъ, учрежденіяхъ и заведеніяхъ Болгарскаго Княжества. Въ службу же полицейскую и вообще по гражданскимъ вѣдомствамъ Княжества, означенные офицеры и чиновники не могутъ быть употребляемы ни для постояннаго, ни для временнаго исполненія должностей, порученій и командировокъ.

§ VII. Русскіе офицеры, поступившіе на службу въ Болгарское военное или военно-морское вѣдомства, на указанныхъ выше правахъ, и впослѣдствіе вопреки § VI настоящихъ правилъ, перешедшіе изъ этихъ вѣдомствъ въ жандармерію и вообще въ полицію, или иное гражданское вѣдомство Княжества, лишаются тѣмъ самымъ дарованныхъ имъ означенными Высочайшими повелѣніями правъ и преимуществъ и въ томъ числѣ права на возвращеніе на службу въ Русскія: военное или морское вѣдомства на условіяхъ тѣми же высочайшими повелѣніями опредѣленныхъ.

§ VIII. Упомянутые русскіе офицеры и чиновники, во время состоянія ихъ въ Болгарской военной или военно-морской службѣ, подчиняются Болгарскимъ военнымъ и военно-морскимъ законамъ и, по исполненію этой службы,

несутъ отвѣтственность предъ Княземъ и Болгарскимъ Правительствомъ, но ни подъ какими предлогами и ни въ какой формѣ не должны принимать участія въ политическихъ дѣлахъ Княжества и входить въ составъ какихъ бы то ни было политическихъ партій, кружковъ и другихъ явныхъ или тайныхъ сообществъ, руководясь, въ этомъ отношеніи, правилами существующими въ Россіи для военно-служащихъ.

§ IX. Тѣ же офицеры и чиновники, во время нахождения ихъ въ Болгарской службѣ, по всѣмъ дѣламъ, обязанностямъ и требованіямъ, вытекающимъ изъ отношеній ихъ къ русской военной власти, подчиняются въ Княжествѣ военному Министру, назначенному съ соизволенія Государя Императора, а какъ русскіе подданные находятся въ вѣдѣніи аккредитованнаго представителя Русскаго правительства въ Болгаріи, согласно общимъ законамъ Имперіи.

Всякого рода повеленія, предписанія и требованія, исходяція отъ русскаго правительства и относящіяся къ означеннымъ русскимъ офицерамъ и чиновникамъ и не касающіяся болгарской службы, или законовъ, объявляются или предаются имъ не иначе, какъ чрезъ Военнаго Министра Княжества.

§ X. Военный Министръ въ Княжествѣ ведетъ и содержитъ списки и необходимыя свѣдѣнія, а равно въ опредѣленныхъ случаяхъ излагаетъ аттестаціи объ упомянутыхъ офицерахъ и чиновникахъ, и представляетъ таковыя въ Русское военное или морское Министерства по принадлежности. Онъ же входить въ сношенія съ сими Министерствами по всѣмъ дѣламъ, возникающимъ изъ отношеній означенныхъ офицеровъ къ русскимъ: военному и морскому вѣдомствамъ.

§ XI. Въ тѣхъ случаяхъ, когда кто либо изъ упомянутыхъ русскихъ офицеровъ или чиновниковъ выкажетъ уклоненіе отъ точнаго исполненія настоящихъ правилъ или будетъ вести себя несогласно съ достоинствомъ офицера, представителю русской военной власти, т. е. Министру Княжества, предоставляется право дѣлать надлежащія внушенія и предостереженія такому офицеру или чиновнику, а въ случаѣ безуспѣшности сихъ мѣръ предложить ему немедленно оставленіе болгарской службы. При неисполненіи сего требванія, представитель русской военной власти докладываетъ о томъ Его Высочеству Князю и сообщаетъ лицу, аккредитованному Русскимъ Правительствомъ, для поступленія съ упомянутымъ офицеромъ или чиновникомъ, какъ съ русскимъ подданнымъ, остающимся въ иностранной службѣ, или проживающимъ за границей безъ позволенія правительства, на основаніи общихъ законовъ Имперіи. О каждомъ русскомъ офицерѣ или чиновникѣ, коему предложено будетъ удалиться изъ Болгарской военной службы, Военный Министръ доводитъ до свѣденія Русскаго военнаго или морскаго Министерства по принадлежности, съ изложеніемъ причинъ удаленія офицера.

§ XII. Русскіе офицеры или чиновники, которые, по предложенію Военнаго Министра, сдѣланному въ случаяхъ указанныхъ въ предъидущемъ параграфѣ, добровольно удалятся въ назначенный срокъ изъ болгарской военной службы и немедленно возвратятся въ отечество, пользуются правами и преимуществами по закону, какъ уволенные отъ службы по прошенію.

Министерский Сѣвътъ рѣши да поднесе на благоусмотрѣніе на Господаря тия правила, и ако, тѣ получатъ Высочайшето Негово одобрение, да се обнародватъ тѣ, щото предложениѣ отъ Русското правителство ще се обнародватъ и отдѣлно за рускитъ офицери. Рѣши се още чѣ тия два протокола ще се подписатъ отъ Полковника Каульбарса и отъ всичкитъ присѣтствующи Министри и ще се поднесатъ на одобрението на Господаря.

Отъ настоящиятъ протоколъ съставихъ се и се подписахъ два еднообразни, отъ които единътъ остана въ Министерскийтъ Сѣвътъ, а другийтъ се предаде Господину Полковнику Каульбарсу.

На първообразното подписали: Д. Цанковъ, К. Стоиловъ, Д. Молловъ, Г. Д. Начовичъ, Флигелъ Адютантъ Генералнаго Штаба Полковникъ Баронъ Каульбарсъ.

По Министерството на Финанситѣ.

УКАЗЪ

№ 927.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля,
Князь на България,

По предложението на Нашия Министръ на Финанситѣ, направено Намъ съ докладътъ му отъ 31 октомври подъ №. 27316,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се отложи турянieto въ дѣйствиe на митарственната тарифа за произведенията отъ ония държави, които нѣматъ търговски договори съ Турската империя.

II. Да се внесе тая тарифа въ настоящата сессия на Народното Събрание за разглеждане и одобрение.

III. Да се повърне разликата на митото, което би се взело повече, на основание на тая нова тарифа, на всичкитѣ лица, които сж платили тая разлика и които би я поискали назадъ въ расстояние на два мѣсеца отъ днесъ.

IV. Исполнението на тоя указъ възлагаме на Нашия Министръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашата Столица въ София на 31 октомври 1883 година.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ Г. Д. Начовичъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 27316.

Господарю!

Моя предшественникъ въ Финансовото Министерство, Господинъ Бурмовъ, представилъ на Ваше Височество за утвърждение една митарственна тарифа за произведенията на ония държави, които не сж имали търговски договори съ Турската империя и съ които, слѣдователно, Българското правителство не е било свързано чрезъ никакви международни задължения (указъ №. 686 отъ 24 августъ 1883 година).

Митарственнитѣ тарифи, като се коснуватъ до интереситѣ не само на чужденцитѣ, срѣщу които тѣ се правятъ, но и до интереситѣ на подданицитѣ на Ваше Височество, които сж въ търговски сношения съ тѣзи чужденци, необходимо е тѣ да се обнародватъ нѣколко врѣме преди да влѣзатъ въ законна сила, понеже тѣхното внезапно въвеждане може да има за послѣдствие загуби за мѣстнитѣ търговци.

По злостастие обаче горѣказаната тарифа не само че не е била предварително обнародвана въ „Държавния Вѣстникъ“, но даже и височайшия указъ, съ който тя се е утвърдила, е билъ обнародванъ въ съкратена форма („Държавенъ Вѣстникъ“ №. 92) и между нѣколко други мало-важни укази; тѣй щото той е преминѣлъ незамѣтно за повече отъ интересующитѣ се лица. Но даже и да е билъ обнародванъ, както го изискваше важноста на предметъ, неговото обнародване безъ самата митарственна тарифа не можеше да е отъ полза за мѣстнитѣ търговци. Освѣнъ това, въ казания височайши указъ не е споменѣто нищо за деня, въ който тая тарифа трѣбва да влѣзе въ дѣйствиe, и тоя денъ е билъ опредѣленъ за 15 текущия октомври, но само чрезъ единъ простъ циркуляръ до митницитѣ, циркуляръ който тоже е останѣлъ не обнародванъ.

На това имамъ още да прибавя, че всичко, което се касае до митницитѣ, като е финансовъ въпросъ и понеже единственното компетентно учреждение за рѣшение на финансовитѣ въпроси както преди, тѣй и подиръ манифеста на Ваше Височество отъ 1 юлия 1881 год., като е било Народното Събрание, законността изискваше, щото казаната митарственна тарифа да се поднесе предварително на

разгледванието и одобрението на Народното Представителство.

Като взе всичкитѣ тия причини въ съображение Министерския Съвѣтъ, въ засѣданието си отъ 29 текущия октомври, ме натовари да ходатайствамъ предъ Ваше Височество отлаганието на казаната митарственна тарифа, догдѣто Народното Събрание се произнесе, и унищожението на всичкитѣ послѣдствия, които нейното въвеждане отъ 15 текущия октомври до днесъ би имало за търговцитѣ.

Ако Ваше Височество сте съгласни съ това мое предложение, то покорно моля за подписване на тукъ приложения указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 31 октомври 1883 год.

Министръ на Финанситѣ: Г. Д. Начовичъ.

По Министерството на Правосъдието.

УКАЗЪ

№ 907.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля,
Князь на България,

По предложението на Нашия Министръ на Правосъдието, представено Намъ съ докладътъ му отъ 29 октомври 1883 година подъ №. 208,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да назначимъ съдебния слѣдователъ при Силистренский окръженъ сѣдъ, Янко Георгиевъ, на сжщата длѣжность при Видинский окръженъ сѣдъ.

II. Да разрѣшимъ, щото съдържанието на този свѣрхштатенъ слѣдователъ да се вземе отъ текущия бюджетъ на Министерството на Правосъдието (отдѣлъ I глава VI § 1 статья 1).

III. Исполнението на тоя указъ възлагаме на Нашия Министръ на Правосъдието.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 29-й октомври 1883 година.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Правосъдието: К. Стоиловъ

Докладъ до Негово Височество.

№. 208.

Господарю!

Предсѣдателятъ на Видинския окръженъ сѣдъ, съ представлението си №. 2820 отъ 20-й октомври тая година, ми съобщава, че по причина на многото произшествия, които често се случвали въ Видинский окръгъ, углавнитѣ дѣла, по които трѣбва да се правятъ слѣдствия, се набрали около 273, така щото двамата слѣдователи, които сж предвидени по тѣзгодишния штатъ на сѣда, не можтъ да успѣятъ своеврѣменно да произвеждатъ предварителното дирение, а най-вече като по-голѣмата частъ отъ тия дѣла сж възбудени по поводъ на престѣпления, диритѣ на които слѣдъ истичание на врѣмето можатъ съврѣменно да се закрятъ, — а отъ това престѣпницитѣ били държани предварително много врѣме въ затвора, а други пакъ оставали ненаказани, и тѣй да може да се даде възможность за по-скоро свѣршване на висшцитѣ дѣла, и новопостѣпающитѣ да се изслѣдватъ своеврѣменно, ходатайствова да се назначи единъ свѣрхштатенъ слѣдователъ. Господарю, като намирамъ ходатайството на предсѣдателя на Видинския окръженъ сѣдъ, съврѣменно справедливо, то азъ напълно сподѣлямъ неговото мнѣние, толкова повече, че на тѣзи длѣжность, и въ окръгътъ гдѣто ставатъ такива важни престѣпления трѣбва да се назначи лице, което да има достатѣчна

опитностъ по тѣзи частъ. — Като имамъ предъ видъ досегашната дѣятелностъ и опитностъ по слѣдственната частъ на слѣдователя при Силистренский окръженъ сѣдъ, Янко Георгиевъ, то азъ намирамъ че за въ интереса на сѣдебното дѣло е, щото той да се назначи на тая длѣжностъ. Заради това, възъ основание на послѣдната алинея отъ 51 чл. отъ „закона за устройството на сѣдилищата“ отъ 5 февруарий 1883 година (указъ No. 563), най-покорно моля Ваше Височество да благоволите да одобрите слѣдующето ми предложение:

I. Да одобрите, щото сѣдебниятъ слѣдователь при Силистренский окръженъ сѣдъ, Янко Георгиевъ, да се приведе на сѣщата длѣжностъ при Видинский окръженъ сѣдъ.

II. Да одобрите, щото съдържанието на този свѣрхштатенъ слѣдователь да се вземе отъ текущий бюджетъ на Министерството на Правосѣдието (отдѣлъ I глава VI § 1 статия 1).

III. Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, то най-покорно моля да благоволите и подпишете приложеный тукъ указъ.

Смѣ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 29 октомврий 1883 год.

Министръ на Правосѣдието: К. Стоиловъ.

Съ приказъ подъ No. 151 отъ 2 ноемврий т. г. уволнява се Владо Д. Владовъ отъ длѣжностъ секретаръ при Ески-Джумайското мирово сѣдилище, по причина че не се знае мѣстожителството му, а на негово мѣсто се назначава Стефанъ П. Стойчевъ.

По Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

УКАЗЪ

No. 912.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля

Князь на България,

По предложението на Нашътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 31 октомврий 1883 год. подъ No. 7079,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се замѣнятъ врѣменно единъ съ други окръжнитѣ управители Видинский Хр. Ивановъ и Силистренский Т. Райновъ.

II. Исполнението на настоящий указъ се възлага на Нашътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 31 октомврий 1883 година.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла: Д. Цанковъ.

Докладъ до Негово Височество

No. 7079.

Господарю!

Интересътъ на службата изисква, щото Видинский и Силистренский окръжни управители Хр. Ивановъ и Т. Райновъ да замѣнятъ врѣменно единъ съ други.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, то благоволите да подпишете приложеный тукъ указъ.

Смѣ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 31 октомврий 1883 год.

Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла: Д. Цанковъ.

УКАЗЪ

No. 917.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля

Князь на България,

По предложението на Нашътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 31 октомврий 1883 год. подъ No. 7100,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да уволнимъ отъ длѣжностъ Софийский полицейский приставъ, Атанаса Марковъ, който ще се има предъ видъ за друга служба.

II. Да назначимъ за полицейски приставъ въ столицата Георгия Попповъ.

III. Нашътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла се на-товарва съ исполнението на настоящийтъ указъ.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 31 октомврий 1883 год.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла: Д. Цанковъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 7100.

Господарю!

Софийский градский приставъ Атанасъ Марковъ, родомъ Българинъ, до 1880 година е билъ 14 години на служба въ Руската Императорска войска, отъ дѣто е уволненъ съ чинъ штабсъ-капитанъ. Като имамъ предъ видъ, че службата, която Марковъ занимава е несъотвѣтствующа съ неговътъ воененъ чинъ, и че той ще бѣде много повече полезенъ по военното вѣдомство, отъ колкото по гражданското, — имамъ честь да моля Ваше Височество да благоволите да уволните отъ длѣжността Софийский полицейский приставъ капитана Атанаса Маркова и да заповѣдате да се има предъ видъ за зачисление въ войската. Вмѣсто Маркова да се назначи за полицейский приставъ въ столицата Георги Попповъ.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, то най-покорно моля да благоволите да подпишете приложеный тукъ указъ.

Смѣ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 31 октомврий 1883 год.

Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла: Д. Цанковъ.

Съ указъ подъ No. 910 отъ 31 октомврий т. г. и на основание чл. 36 отъ избирателныйтъ законъ, уволнява се отъ длѣжностъ помощникътъ на Плевненскийтъ градско-общинский кметъ, Т. Димитровъ, понеже примава на друга длѣжностъ и на мѣсто него се назначава за помощникъ, членътъ на общинский сѣвѣтъ, Ганчо Бановъ.

Съ указъ подъ No. 911 отъ сѣща дата уволнява се отъ длѣжностъ членътъ по назначение при Софийский градско-общинский сѣвѣтъ, Григорий Т. Гладиевъ, съгласно неговото желание и на мѣсто него се назначава за членъ Симеонъ Ячевъ.

Съ указъ подъ No. 929 отъ 3 ноемврий назначава се Ангелъ Бошнаковъ отъ 1 ноемврий тек. год. за младши подначалникъ на стопанското отдѣление при Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла на мѣсто вакантно.

УКАЗЪ

№ 920.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля
Князь на България,

По предложението на Нашия Министръ на Народното Просвѣщение, представено Намъ съ докладътъ му отъ 31 октомврий 1883 год. подъ № 3972, и съгласно съ мнѣнието на Министерский Сѣвътъ,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се отпусне на Сопотската градска община (Источна Румелия) едноврѣмненна помощъ отъ двѣ хиляди лева за съграждение на едно общинско училищно здание.

II. Тази помощъ да се вземе отъ суммата, предвидена въ текущий бюджетъ на Министерството на Народното Просвѣщение, за общински училищни здания (отдѣлъ I глава XII статия 1).

III. Исполнението на настоящий указъ възлагаме на Нашия Министръ на Народното Просвѣщение.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 31-й октомврий 1883 година.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Нар. Просвѣщение: Д-ръ Молловъ.

Отъ Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла.**О К Р Ж Ж Н О**

№. 7080.

До Г.г. окръжнитѣ управители.

Основа за съществуване на една държава е несъмнено данъкътъ. Въ всѣка една държава, както и въ нашата, населението плаща данъкъ; но този данъкъ се употребява пакъ за неговитѣ нужди. Правителството, което събира даждията, строи за поданицитѣ си пѣтища, телеграфи, пощи и помага по тоя начинъ за разитие земледѣлието и търговията; то прави мостове и обезпечава мѣстото отъ разрушителнитѣ дѣйствия на наводненията; праща сѣдебни и полицейски власти за да заварди жителитѣ отъ опаснитѣ и вредителни членове на обществото, отваря имъ училища и ги просвѣтява; пази и съхранява горитѣ, — едно отъ голѣмитѣ богатства на страната; построява болници и испроважда лѣкари за да спасяватъ населението отъ болести; зима санитарни мѣрки противъ заразителнитѣ болести на хората, тъй както и на добитъкътъ, — най-голѣмата подпорка на земледѣлческата класа; съ една рѣчь, правителството се грижи за всичкитѣ нужди на страната: варди имотътъ, животътъ, честта на жителитѣ и първата му длъжностъ е да се старае за напредъкътъ и благоденствието на населението.

Въ една конституционна държава, както е днесъ нашата, правителството не е освѣнъ едно настояничество, избрано прямо отъ народътъ и натоварено да се грижи за благосъстоянието му. Народътъ го контролира чрезъ своитѣ си избрани представители, иска всѣка година отъ него отчетъ за всичко и, ако не е доволенъ, промѣнява го и избира на негово мѣсто хора, на които той има довѣрие. Ето защо първата длъжностъ на единъ гражданинъ е да плаща данъка си, като бѣде убѣденъ, че спечеленитѣ съ мѣка свои пари, той не дава освѣнъ за своитѣ си нужди, своето си добро.

У насъ, законътъ за събиранieto на даждията е основанъ точно на тия принципи, които изложихме по-горѣ: общинитѣ сѣ избрани и самовластни; кметътъ, подпомогнатъ отъ общинский сѣвътъ, е самото отговорно лице за редовното и наврѣме събиране данъцитѣ (чл. 63 и 74 отъ законътъ за надзора и събиранieto на даждията);

той, въ всяко недоразумѣние, за нужнитѣ указания и наставления, отнася се до финансовия надгледникъ, който е подъ надзора и ръководството на окръжния управитель (чл. 18), въ врѣме на пребиванието на този чиновникъ въ общината за да прегледа и поправи кметскитѣ смѣтки (чл. 24 и 77) за ония общини или села, които би се оказали небрежни и неисправни въ исплащаньето на данъцитѣ си, околийскитѣ началници, които сѣ подъ прямитѣ заповѣди на окръжнитѣ управители, като обикалятъ околийскитѣ си и прегледватъ ревизуванитѣ отъ финансовитѣ нагледници регистри на кметовѣтъ (чл. 29) щомъ като получатъ за това списъкъ отъ страна на финансовитѣ нагледници, (чл. 31) немедленно отиватъ въ ония села и настояватъ за внасяването на данъцитѣ въ хазната (чл. 32); околийскитѣ началници подканватъ пакъ кметътъ и населението за плащанieto даждията а, въ краенъ случай и, като се вземе въ внимание забѣлѣжката на чл. 32, ако тѣ не сполучатъ това съ убѣждение, то тогава само се прилага строгостта на законътъ: (чл. 64, 65, 66, 67, 68 и 69.)

Окръжнитѣ управители, които сѣ подъ прямия надзоръ и ръководството на Министерството на Вътрѣшнитѣ Работи, подпомогнати отъ постояннитѣ окръжни комисии, наблюдаватъ чрезъ финансовитѣ нагледници и околийскитѣ началници, всичко що се върши по събиране данъцитѣ (чл. 11 — а, б, в, г, д, е, ж, и пр.); тѣ подканватъ околийскитѣ началници за събиранieto даждията и въ извъреденъ случай, отиватъ сами на мѣстото за да видятъ ако самитѣ подвѣдомственни тѣмъ власти не сѣ причината за нередовното и неправилното събиране на данъцитѣ и постѣпватъ съ тѣхъ по законътъ.

Като допълнение на горѣказаний законъ, окръжнитѣ управители могатъ да исключаватъ отъ служба, послѣ предварително такова едно предлаганie отъ тѣхна страна на Министра, немарливитѣ и неспособнитѣ кметове, които се плащатъ, споредъ 34 чл. отъ законътъ за общинитѣ и градскитѣ управления, за всичкитѣ задължения и отговорности, предписани тѣмъ отъ 30 — 61 — 62 чл. на законътъ за събиране даждията.

Управителитѣ сѣ още длъжни да долагатъ всѣки мѣцъ на надлежния Министръ за събиранитѣ сумми, недоборитѣ, тъй както и за причинитѣ на мѣчното събиране данъцитѣ.

Този е законния пѣтъ по който трѣбва да се събиратъ данъцитѣ; всѣко отклонение отъ това, е престѣпление и се наказва.

Незабравяйте че, както е казалъ знаминития икономистъ Росси, „данъкътъ е крѣвта на населението, която дава сила и животъ на правителството“. Колко съвѣстно и острожно трѣбва да се постѣпва тогава съ събиранieto на даждията!

Види се, че господинъ Братчанский управитель да не е билъ добръ вникналъ въ законътъ по събиране даждията, тъй щото въпреки чл. 121 отъ устава за полицейската стража, който не дава право на стражаритѣ да се намѣсватъ на селскитѣ власти, освѣнъ ако тия власти поискатъ сами отъ тѣхъ помощъ и съдѣйствие, испратилъ стражаре по тѣзи длъжностъ, за което азъ се принудихъ да му дамъ, отъ 24 миналий октомврий, слѣдующата телеграфическа заповѣдь: „Повикайте назадъ стражаритѣ и дайте на кметовѣтъ да разумѣятъ, че тѣ трѣбва да събиратъ данъцитѣ не съ насилие, а съ убѣждение. Ако би нѣкой кметъ да се оплаква отъ неплащанieto на селенетѣ, тогава околийский началникъ или вие сами трѣбва да идете на мѣстото и съ убѣждение да накарате селенитѣ да си платятъ данъцитѣ.“

За да се тури прочее единъ край на всѣкакъвъ видъ неправилности и беззакония по събиране даждията, умолявате се, Г.г. управители, да обърнете сериозно внимание на всичко горѣизложено и да се ръководите за напредъ по настоящето окръжно.

София, 2 ноемврий 1883 год.

Министръ: Д. Цанковъ.

Главенъ секретаръ: Петковъ.

И. д. началника на отдѣлението: Т. Васильовъ.

Отъ Фелдш. медицинско училище.**ОБЯВЛЕНИЕ**

На 8-й ноемврий 1883 год. 10 часътъ сутринъ ще стане търгъ по съшиване на парадни и класни дрѣхи за ученицитѣ; желающитѣ да зематъ участие въ търгътъ могатъ се яви въ канцеларията на училището въ горѣказаното врѣме.

Подробни свѣдѣния се даватъ въ училищната канцелария всѣкий день отъ 9—12 часа.

Директоръ: Д-ръ Христовъ.

3—(1238)—3

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

24-го октябра сего года, мною утерянъ билетъ за No. 1316, выданный мнѣ въ Россіи Самарскимъ Уѣзднымъ воинскимъ начальникомъ, по перечисленіи меня изъ дѣйствительной службы въ запасъ арміи; прошу лицъ нашедшихъ означенный документъ представить въ мѣстную столичную полицію. Въ случаѣ непредставленія, владѣніе означеннымъ документомъ, будетъ считаться незаконнымъ.

Софія 1 ноября 1883 года.

159 Гурійскаго пѣхотнаго полка, старшій Унтеръ-офицеръ:

3—(1429)—3

Ефимъ Баранниковъ.

Вртачанский окр. управ. свѣтъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

No. 2520.

Съ настоящето, свѣтътъ честь има да обяви на почитаемата публика за всеобщо знание, че подъ ведомството му се намира едно юнче безъ ступанинъ (юва) на 1½ год. съ косъмъ сивъ.

За това се приканва ступанинътъ му да се яви въ канцеларията на свѣта отъ днесъ до 25 идущий мѣсець ноемврий т. г. и докаже, че е негова собственостъ, като бжде снабденъ съ потрѣбното свидѣтелство отъ вѣдѣлната община, иначе ако не се яви и засвои до горѣказаний срокъ, свѣтътъ ще го продаде съ наддавателенъ търгъ въ сѣщій день, за въ полза на правителственното скровище.

Вратца, 21 октомврий 1883 год.

Предсѣдатель: К. А н к о в ъ.

За членъ-секретаръ: Н. И в а н о в ъ.

1—(1233)—1

Разградский окр. упр. свѣтъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

No. 1985.

Разградский окр. управителенъ свѣтъ съ настоящето си обявява на почитаемото население че въ Разградский загонъ се намиратъ два коня оставени отъ разбойницитѣ съ слѣдующитѣ отлични бѣлѣзи: 1-ий 8 год. косъмъ желтъ на челото си има малко бѣло заедно съ едни десаги козени и дълга аба козена 2-й 9 години косъмъ червенъ. Гривата му потстригана заедно съ единъ семеръ. Приканватъ се собственнитѣ имъ притежатели да се явятъ предъ околийский мировий сѣдй и засвидѣтелствуватъ по установеній редъ да имъ се освободятъ, иначе свѣта счита съхранението имъ въ загона отъ 11-й октомврий до 11 ноемврий презъ което врѣме ако не се явятъ въ свѣта ще ги продаде за въ ползата на хазната, и отъ послѣ каквито заявления и да подаватъ стопаните имъ нѣма да се приематъ.

Предсѣдатель: П. Гиргановъ.

Чл. секретаръ: Т. Стояновъ.

2—(2122)—2

Разградский окръженъ сѣдъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

No. 2983.

Разградский окръженъ сѣдъ, на основание ст. ст. 850 и 851 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, търси отклонившитѣ се отъ предварително слѣдствие: 1) Аркадашинъ Али изъ с. Дере,

Поповска околия, Разградско окръжие, на 27 години, бой срѣденъ, очи черни, лице грапово, мустаки черни и косъмъ кестанови 2) Насуфъ Табановъ изъ сѣщето село, околия и окръжие, на 22 години, бой срѣденъ, мустаки малки, косми и очи черни, обвиняеми и двамата въ грабежъ.

Всѣкой, комуто е извѣсто мѣстожителството на горѣозначенитѣ обвиняеми, е обязанъ да извѣсти на най-близкитѣ полицейски власти, а тѣ сж умоляватъ незабавно да ги препратятъ въ Разградский окръженъ сѣдъ.

г. Разградъ, 25 октомврий 1883 год.

Предсѣдатель: Хр. И в а н о в ъ.

2—(1243)—3

Шуменский сѣдебенъ приставъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 1740.

Подписаний сѣдебенъ приставъ Д. Симовъ при Шумен. окр. сѣдъ на I участкъ, на основание испълн. листъ подъ No. 2734 издаденъ отъ Шуменский миров. сѣдй и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 456, 457 и 465 отъ Врѣм. Сѣдеб. Правила, обявявамъ за всеобщо знание, че слѣдъ троекратното публикуване на настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, до 61 день ще се продаватъ чрезъ публиченъ търгъ недвижимитѣ имущества на Мехмедъ Исуфовъ отъ с. Ортакой (Турция), именно: една къща подъ No. 595, находяща се въ II участкъ на г. Шуменъ, състояща отъ два ката: горния съ двѣ стаи и долния съ една стая и поница; при сѣщата къща въ двора се нахождатъ още двѣ къщи отдѣлни, отъ които едната е отъ единъ катъ съ една стая, а втората е отъ два ката съ двѣ стаи: сградени отъ тухли, покрити съ керемиди, съ дворъ около една лѣха, ограничени съ къщата на Митъо Еневъ, Арифъ Юсуфовъ и общий пѣтъ. Поменжитѣ имущества не сж заложени никому и ще се продаждъ за удовлетворение искътъ на Кирила Божиловъ повѣренникъ на Хасала Мехмедовъ отъ г. Шуменъ отъ 2100 гроша съ лихвитъ по 50% пари начиная отъ 10 марта 1870 г. до окончателното имъ исплащаніе и сѣдбнитѣ разноси 200 гроша. Наддаванието ще почне отъ оцѣнката 800 лева.

Желающитѣ да купуватъ горнитѣ имущества могатъ да разгледатъ формалноститѣ на продажбата въ канцеларията ми въ г. Шуменъ, всѣкий день, освѣнъ неприсѣтственнитѣ дни,

Шуменъ, 8 октомврий 1883 год.

I сѣдебенъ приставъ: Д. С и м о в ъ.

3—(1193)—3

ПРИЗОВКА

№ 1757.

Подписаний сѣдебенъ приставъ при Шуменский окр. сѣдъ на I участкъ, на основание испълнителный листъ подъ No. 3925, издаденъ отъ Шумен. окр. сѣдъ, призовавамъ бившата жителка отъ г. Шуменъ, Фатме Абдулхалимова Хашимъ Беевица, а сега живуща въ Цариградъ (Турция) да заплати недоплатеніи дългъ 2761 гроша на Димо Желѣзовъ и Димо Ивановъ, отъ деньтъ на послѣдната троекратна публикация на настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, до 61 день, съгласно ст. 430 отъ Врѣм. Сѣдеб. Правила; въ противенъ случай, при истичаніе урѣченіи срокъ, ще се пристѣпни къмъ описа и продажбата на половината къща подъ No. 618, находяща се въ Кжлекова частъ на г. Шуменъ.

Шуменъ, 13 октомврий 1883 год.

Сѣдебенъ приставъ: Д. С и м о в ъ.

2—(1198)—3

Разградский сѣдебенъ приставъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 692.

На основание испълнителный листъ подъ No. 652, издаденъ отъ Разградский мировий

сѣдй на 27 априлий н. г. въ полза на Хасанъ Ахмедовъ изъ с. Кривня, срѣщу Иванъ Д. Хумбаджиевъ изъ Разградъ за 3600 гр. и разноси, и съгласно ст. ст. 454—457, 461—463 и 465 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, обявява се на почитаемата публика, че до 61 день, слѣдъ троекратното онародване на настоящето, ще се продава съ наддавание недвижим имотъ на поменжитъ Хумбаджиевъ, а именно: една къща въ Разградъ, махала „Варушъ“, подъ No. 2, Двуетажна съ по двѣ стаи на каменна основа, съзидана отъ тухли, покривъ керемиденъ, и съ маза отъ долу; до къщата залѣпени двѣ стаи въ единъ катъ, съзидани отъ плетъ и калъ, съ керемиденъ покривъ, отдѣлно въ двора готварница и сайвантъ и съ около една лѣха дворъ.

Горнето имущество не се намира подъ залогъ и е оцѣнено за 3600 гроша, отъ която сумма ще се започне наддаванието.

Формалноститѣ и подробноститѣ относящи се до този имотъ могатъ да се разгледатъ въ канцеларията ми въ г. Разградъ.

Разградъ, 20 октомврий 1883 год.

Сѣдебенъ приставъ: Е н д р е е в с к и й.

3—(1225)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

No. 693.

На основание испълнителный листъ подъ No. 697, издаденъ отъ Разградский мировий сѣдй на 9 май н. г. въ полза на Тахиръ Ахмедовъ изъ Разградъ, срѣщу братия Ахмедъ и Хачъ Алишови изъ сѣщій градъ за 1825 гроша, остатка отъ 3575 гроша, и съгласно ст. 454—457, 461—463 и 465 отъ Вр. Сѣд. Правила, обявява се на почитаемата публика, че до 61 день, слѣдъ троекратното онародване на настоящето, ще се продава съ наддавание недвижим имотъ на поменжитѣ братия Алишови, а именно: $\frac{4}{79}$ части отъ воденицата називаема „Коджа дерменъ“ на р. Кара-Ломъ, при с. Хайдаръ (Разград. окръгъ, Поповска околия) отъ два камъка, дървена, покрита съ керемиди, дължина 14 метра, ширина 5 мет. и 9 сантиметра и височина 2 мет. 25 сантиметра расположена на $\frac{1}{4}$ часъ отъ с. Хайдаръ.

Горнето имущество не се намира подъ залогъ, и е оцѣнено за 2000 гроша, отъ която сумма ще се започне наддаванието.

Формалноститѣ и подробноститѣ относящи се до този имотъ могатъ да се разгледатъ въ канцеларията ми въ г. Разградъ.

Разградъ, 20 октомврий 1883 год.

Сѣдебенъ приставъ: Е н д р е е в с к и й.

2—(1226)—3

Силистренский мировий сѣдй.**ПРИЗОВКА**

№ 2885.

Силистренский мировий сѣдй, на основание ст. 115 п. II отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, призовава В. Стасекъ, фабрикантъ на музикални инструменти, изъ градъ Букурещъ (Романия), да се яви лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ залата на Силистренското мирово сѣдилище, най късно въ четире мѣсеченъ срокъ отъ деньтъ на послѣдното троекратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговори на преѣявений срещу него искъ отъ г-на Маслова, подполковникъ на Силистренската No. 24 пѣша дружина, за 570 лева, арвона (задатокъ) на едно пиянини.

Въ случай, че призований не се яви въ узаконеніи четире мѣсеченъ срокъ, мировий сѣдй ще постѣпи съгласно ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

Силистра 15 октомврий 1883 год.

Мировий сѣдй: Г. Б р а т о в ъ.

Секретаръ: К. М а к е д о н о в ъ.

1—(1227)—3